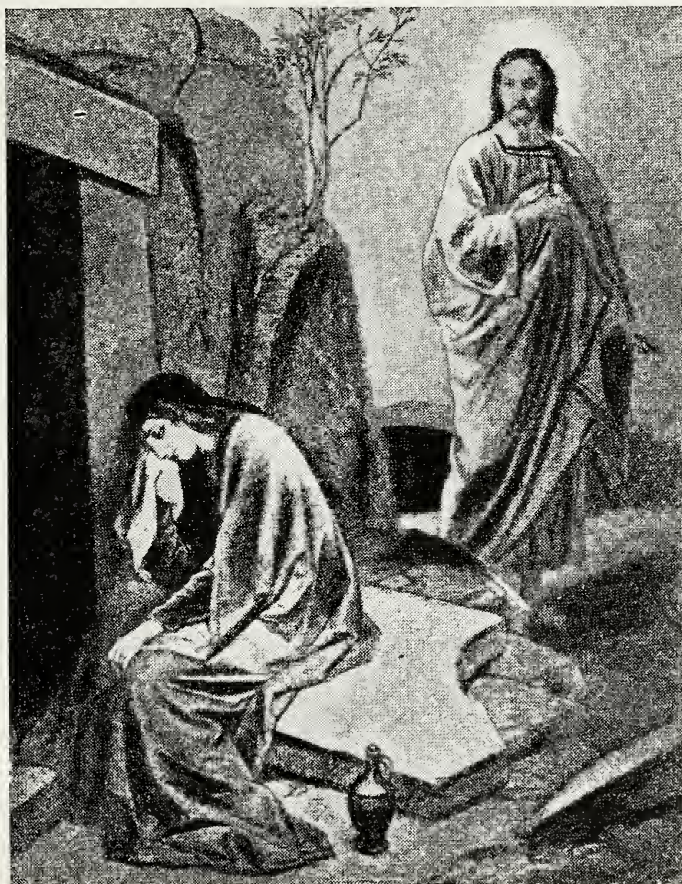
SKANDINAVIENS STJERNE

ORGAN FOR JESU KRISTI KIRKE AF SIDSTE DAGES HELLIGE

Nr. 4	APRIL 1952	101. årg.

Opstandelsen.

… SKANDINAVIENS STJERNE
ORGAN FOR
JESU KRISTI KIRKE AF SIDSTE DAGES HELLIGE

Nr. 4 APRIL 1952 101. årg.

SKANDINAVIENS STJERNE udkommer den 1. hver måned, og abonnementsprisen (incl. porto) er 8,50 kr. i Danmark og 1,75 $ i U. S. A. Betaling kan ske gennem postgiro 33338 til
Den danske missions hovedkontor, Priorvej 12, København F.

Edward H. Sørensen,
missionspræsident,
ansvarshavende red.

Mary Kaiser,
redaktør.

INDHOLDSFORTEGNELSE:

KLOSTERTRYKKERIET

Fra missionens præsidentskab.

„Kom sabbatens dag i hu, at du holder den hellig. Seks dage skal du arbejde og gore al din gerning. Men den syvende dag er sabbat for Herren din Gud; da skal du ingen gerning gøre, hverken du eller din søn eller din datter, din svend eller din pige eller din fremmede, som er inden dine porte.“

Herre har plantet guddommeligheden i os, og den guddommelige, udodelige ånd forlanger at blive næret. Vil jordisk føde kunne opfylde denne hensigt? Nej, den kan kun holde dette legeme i live, så længe ånden bliver i det. Guddommeligheden i os behover fode fra den kilde, hvoraf den er udsprunget. Principperne om det evige liv, om Gud og guddommelighed vil alene kunne nære menneskets udodelige evner og give sand tilfredsstillelse.

Det er blevet os indskærpet, at vi skal modes ofte og deltage i nadveren. At vi gør dette, er en nodvendighed for vor frelse ligesom mange andre af de ordinancer og befalinger, som er blevet os givet, for at mennesker kan blive helliggjort, at Jesus kan velsigne dem og give dem sin ånd, lede og styre dem, så de må sikre sig et evigt liv. Det er en af de storste velsignelser, vi kan nyde, at komme frem for Herren og frem for englene og frem for hinanden, for at vidne om, at vi erindrer, at vor Herre Jesus Kristus dode for os. Dette beviser, at vi erindrer vore pagter, at vi elsker evangeliet, og at vi elsker de befalinger, vi har fået fra vor Fader i himlen.

Sabbaten bidrager også til vort fysiske liv. Seks dage er tilladt til vort arbejde, og på den syvende kræver legemet forandring og hvile. Hvad der er sandt for legemet, er også sandt for vort sind og vor ånd. Den trost og fred, som vi opnår ved at overholde sabbaten, hjælper til at holde os raske, på sjæl og på legeme.

Regelmæssig deltagelse i Kirkens møder lægger grundvolden til et godt liv. Uden åndelig fode vil ens hus være bygget på sand, og stormene vil skylle det bort. Folk synder, folk begår forbrydelser, altsammen fordi de er uden tro og uden ledelse. Manden og kvinden med tro og forståelse vil ikke — kan ikke — gøre noget virkelig forkert. Den sikreste vej til at blive et oprigtigt menneske blandt menneskene er at komme til Kirken regelmæssigt og at overholde sabbaten med ydmyghed og værdighed og åndelig alvor.

Kom til Kirken hver søndag — hver søndag — 52 uger i løbet af et år, og du vil kunne mode fremtiden med det mod, du har fået af Herrens inspiration.

Missionspræsidentskabet.

Vi mødes til G. U. F.-stævnet i Aarhus den 27., 28. og 29. juni!

De nuværende apostle i rækkefølge efter anciennitet.

I år er det 117 år, siden det aktive missionærarbejde, som Herrens nye apostle som et kvorum udfører, begyndte.

Den gang skrev John Whitmer: „De Tolv tog afsked med deres familie og venner, for at opfylde deres første mission under deres kald, idet de var blevet udvalgt til at bringe evangeliet til nationerne, også til jøderne, da de havde evangeliets nøgler at lukke op med, og derefter kaldte andre til at forkynde det samme."

Siden den tid har De Tolv virket som et kvorum ved udførelsen af deres kald, under ledelse af Det første Præsidentskab.

Ved Kirkens Generalkonference i april 1951 fik de sidste-dages hellige endnu et bevis på den magt, som hviler på De Tolvs Råd. Apostlene som et kvorum præsiderede over og ledede Generalkonferencen, og ledede reorganiseringen af Det første Præsidentskab, idet de indsatte præsidenten for De Tolv som præsident for Kirken, i henhold til den sædvanlige skik.

Det er ikke nødvendigt, at rådgiverne i Det forste Præsidentskab er apostle, og der har været nogle tilfælde, hvor de ikke har været det. Af temmelig nye tilfælde kan vi nævne biskop C. W. Nibley, som var rådgiver til præsident Heber J. Grant i Det første Præsidentskab, og som ikke var ordineret som apostel.

Mange mennesker har tænkt over, hvorledes en mand bliver præsident for Kirken. Spørgsmålet har rejst sig, hver gang der sker forandring i Præsidentskabet.

Kun apostlene holder alle de nøgler og den magt og myndighed, som blev gengivet til profeten Joseph Smith. Det var til dem, han gav nøglerne, da han blev klar over, at han selv ville lide martyrdøden. Han overgav denne magt til apostlene, således at den myndighed, der var blevet givet til ham, kunne leve videre ned gennem tiderne og gøre Kirkens handlinger gyldige. Det ville ikke have været til nogen nytte for Herren at have gengivet nøglerne til Tidernes Fyldes Uddeling, blot for at borttage dem igen, når profeten døde.

Så tidligt som den 27. februar 1835 gjorde profeten det bekendt, at han havde i sinde at give apostlene nøglerne og kræfterne, og senere gjorde han det. Der er tilstrækkelige vidnesbyrd, der viser, at alle de nogler og kræfter, der blev givet til Joseph Smith af hellige engle, af Joseph Smith blev givet til De Tolv efterhånden.

Den 27. marts 1836 fik profeten Joseph Smith en konference i Kirken til at opretholde apostlene som profeter, seere og åbenbarere og specielle vidner for alle folkene, idet de sammen med ham holdt rigets nøgler.

Kirkens historie beretter, at profeten „gav dem (apostlene) al den magt, det præstedømme og den myndighed, som Gud har givet mig."

Vi mødes til G. U. F.-stævnet i Aarhus den 27., 28. og 29. juni!

Kirkens præsident må holde alle denne uddelings nøgler for at kunne lede arbejdet som Kirkens præsiderende højpræst. Alle nøglerne blev givet til apostlene. Derfor må Kirkens præsident være apostel.

Når Det første Præsidentskab som et kvorum bliver opløst ved præsidentens død, overgår ledelsen af Kirken til De Tolvs Råd. Hvis rådgiverne i det opløste Første Præsidentskab er apostle, indtager de deres pladser blandt De Tolv i henhold til deres anciennitet ifølge deres ordination.

Dette skete i april 1951 ved præsident George Albert Smiths død. Ældste David O. McKay af De Tolvs Råd indtog sin rangstilling som den ældste i anciennitet, og han blev præsident for rådet.

Ældste J. Reuben Clark jr. af De Tolvs Råd indtog sin plads blandt De Tolv, nemlig mellem ældsterne Joseph F. Merrill og Albert E. Bowen.

De andre apostle indtog deres pladser i henhold til deres anciennitet. Der var på det tidspunkt 14 mænd, der var ordineret som apostle.

Den måde, hvorpå disse 14 mænd gjorde deres arbejde under april-konferencen 1951, var en stor lektie i ledelsen af Kirken. Alting var i orden. Alting gik, som det skulle.

Da tidspunktet var inde, reorganiserede disse mænd — de eneste, som havde retten og myndigheden til at gøre det — Det første Præsidentskab. Den mand, der, som præsident for dette præsiderende råd af Tolv, i virkeligheden præsiderede over Kirken i kraft af sin anciennitet blandt apostlene, blev indsat i stillingen som præsident for Kirken. Han valgte derefter to rådgivere, som begge allerede var apostle, og de indtog deres pladser i Det første Præsidentskabs Kvorum.

Derefter var der 11 mænd tilbage i De Tolvs Råd, som arbejdede sammen som et kvorum. En tolvte mand er blevet valgt senere for at udfylde den tomme plads og bringe rådet op på dets fulde antal af 12.

De nuværende apostle (den 1. januar 1952) — omfattende medlemmerne af Det første Præsidentskab og De Tolvs Råd — har følgende rang efter deres anciennitet:

Præsident David O. McKay.

Født 8. september 1873 i Huntsville, Utah. Ordineret som apostel 9. april 1906, i en alder af 32 år, af præsident Joseph F. Smith i Salt Lake City, Utah. Anden rådgiver til præsident Heber J. Grant i Det første Præsidentskab 6. Oktober 1934. Opretholdt som anden rådgiver til præsident George Albert Smith 21. maj 1945. Ordineret som præsident for Kirken af præsident Joseph Fielding Smith og alle apostlene 12. april 1951.

Præsident David O. McKay.

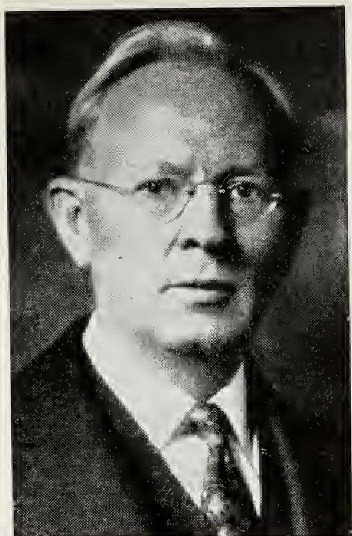
Præsident Joseph Fielding Smith.
Født 19. juli 1876 i Salt Lake City, Utah. Ordineret som apostel 7. april 1910, i en alder af 33 år, af præsident Joseph F. Smith. Indsat som præsident for De Tolv Apostles Råd af præsident David O. McKay 12. april 1951.

Præsident Stephen L. Richards.
Født 18. juni 1879 i Mendon, Utah. Ordineret som apostel 17. januar 1917, i en alder af 37 år, af præsident Joseph F. Smith. Første rådgiver til præsident David O. McKay 9. april 1951.

Ældste John A. Widtsoe.
Født 31. januar 1872 på øen Troyen, Norge. Ordineret som apostel 17. marts 1921, i en alder af 49 år, af præsident Heber J. Grant.

Ældste Joseph F. Merrill.
Født 24. august 1868 i Richmond, Utah. Ordineret som apostel 8. oktober 1931, i en alder af 63 år, af præsident Heber J. Grant. Som meddelt i sidste nummer af Stjernen, er apostel Merrill afgået ved døden 3. februar 1952.

Vi mødes til G. U. F.-stævnet i Aarhus den 27., 28. og 29. juni!

Præs. Joseph Fielding Smith.

Præs. Stephen L. Richards.

Ældste John A. Widtsoe.

Ældste Joseph F. Merrill.

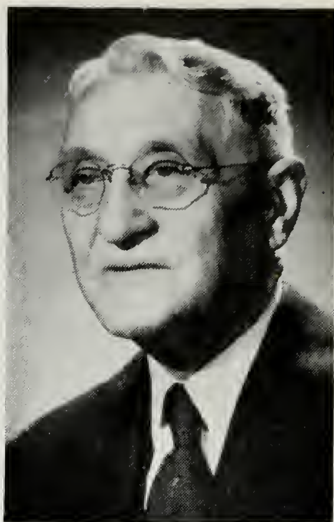
Præsident J. Reuben Clark jr.

Født 1. september 1871 i Grantsville, Utah. Opretholdt som anden rådgiver til præsident Heber J. Grant i Det første Præsidentskab 6. april 1933. Ordineret som apostel 11. oktober 1934, i en alder af 63 år, af præsident Heber J. Grant, og forfremmet til første rådgiver samme dag. Opretholdt som første rådgiver til Præsident George

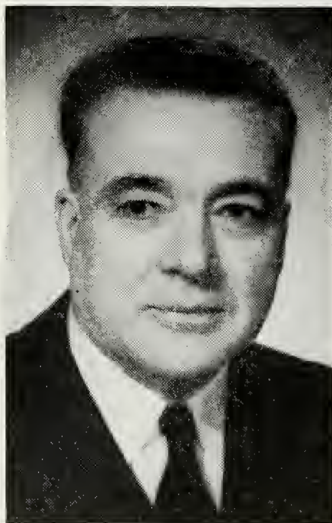
Vi mødes til G. U. F.-stævnet i Aarhus den 27., 28. og 29. juni!

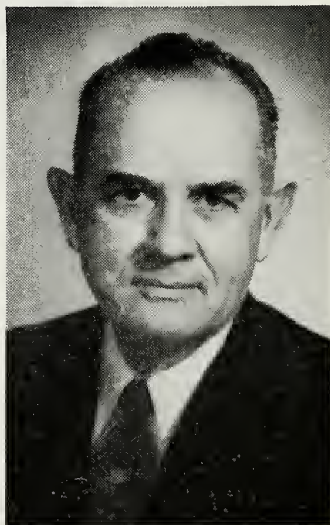
Præs. J. Reuben Clark jr.

Ældste Albert E. Bowen.

Ældste Harold B. Lee.

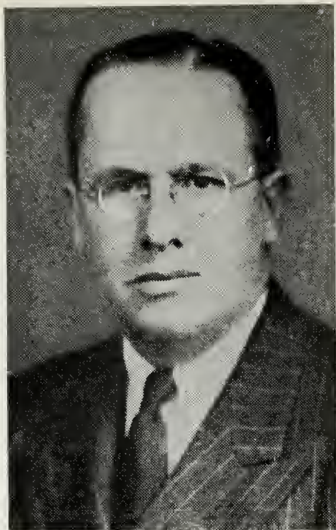
Ældste Spencer W. Kimball.

Albert Smith 21. maj 1945. Opretholdt som anden rådgiver til præsident David O. McKay 9. april 1951.

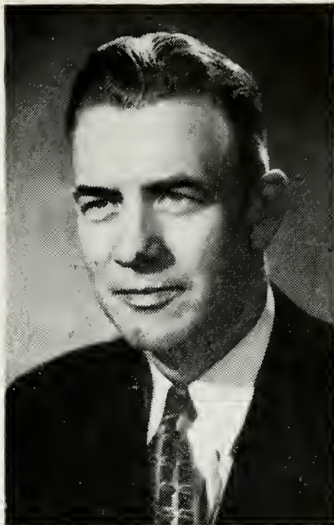
Ældste Albert E. Bowen.

Født 31. oktober 1875 i Henderson Creek, Oneida County, Idaho. Ordineret som apostel 8. april 1937, i en alder af 61 år, af præsident Heber J. Grant.

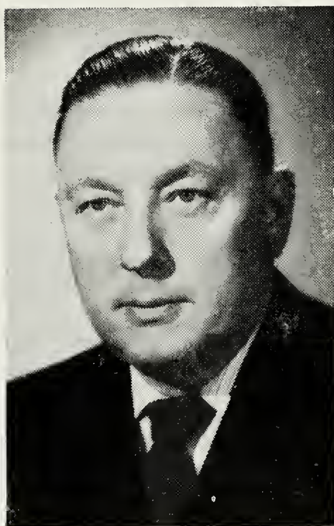
Vi mødes til G. U. F.-stævnet i Aarhus den 27., 28. og 29. juni!

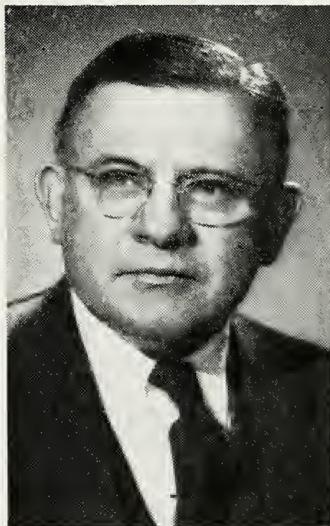
Ældste Ezra Taft Benson.

Ældste Mark E. Petersen.

Ældste Matthew Cowley.

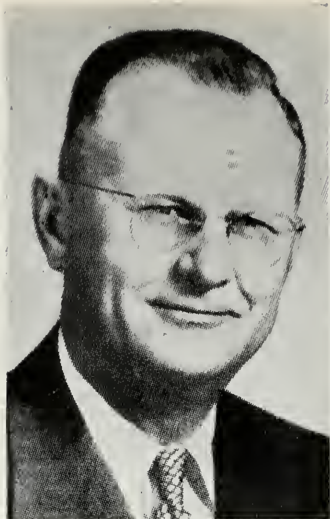

Ældste Henry D. Moyle.

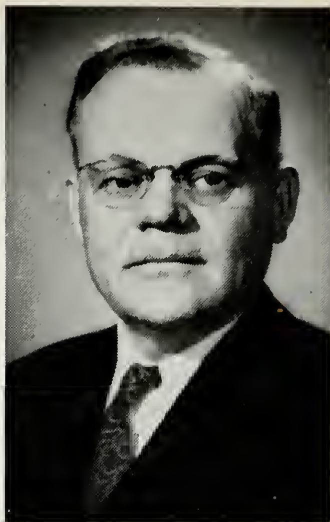
Ældste Harold B. Lee.
Født 28. marts 1899 i Clifton, Idaho. Ordineret som apostel 10. april 1941, i en alder af 42 år, af præsident Heber J. Grant.

Ældste Spencer W. Kimball.
Født 28. marts 1895 i Salt Lake City, Utah. Ordineret som apostel 7. oktober 1943, i en alder af 48 år, af præsident Heber J. Grant.

Vi mødes til G. U. F.-stævnet i Aarhus den 27., 28. og 29. juni!

Ældste Delbert L. Stapley.

Ældste Marion G. Romney.

Ældste Ezra Taft Benson.
Født 4. august 1899 i Whitney, Idaho. Ordineret som apostel 7. oktober 1943, i en alder af 44 år, af præsident Heber J. Grant.

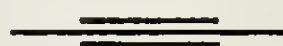
Ældste Mark E. Petersen.
Født 7. november 1900 i Salt Lake City, Utah. Ordineret som apostel 20. april 1944, i en alder af 43 år, af præsident Heber J. Grant.

Ældste Matthew Cowley.
Født 2. august 1897 i Preston, Idaho. Ordineret som apostel 11. oktober 1945, i en alder af 48 år, ar præsident George Albert Smith.

Ældste Henry D. Moyle.
Født 22. april 1889 i Salt Lake City, Utah. Ordineret som apostel 10. april 1947, i en alder af 58 år, af præsident George Albert Smith.

Ældste Delbert L. Stapley.
Født 11. december 1896 i Mesa, Arizona. Ordineret som apostel 5. oktober 1950, i en alder af 54 år, af præsident George Albert Smith.

Ældste Marion G. Romney.
Født 19. september 1897 i Colonia Juarez, Mexico. Ordineret som apostel 6. oktober 1951, i en alder af 54 år, af præsident David O. McKay.

Vi mødes til G. U. F.-stævnet i Aarhus den 27., 28. og 29. juni!

Livets opstandelse.

„Jeg er kommen, for at de skulle have liv og have overflod". (Johs. 10: 10).

To store religiøse hojtider markerer begyndelsen og slutningen af Kristi jordiske liv. Om julen fejrer vi vor Herres fødsel.

Til påske mindes vi en fuldbyrdelse. Ved Golgata ser vi beviset på det gode liv, ikke som en forjættelse, men som en fuldendelse. Men påskemorgen står vi på tærskelen til en ny forjættelse. „Jeg er opstandelsen og livet: den som tror på mig, om han end er død, skal han dog leve." „Dette er mit arbejde og min ære — at skabe menneskets udødelighed og evigt liv." Dette er den nye forjættelse: Fødsel kan komme, men genfødsel vil stadig fortsætte; døden kan komme, men den kan ikke for evigt skille legemet og ånden.

Påsken bringer os nær til to vigtige principper. For det første åbnede Jesus vejen, hvorved vi gennem nåde kan undgå den evige adskillelse mellem legeme og ånd. Gennem nåde er vi frelst fra den evige dods rædsler. Når vor tur kommer, skal vi opstå og derved finde, at Forloseren har bygget den vej, som fører til udodelighed for menneskets sjæl. Alle, som således bryder sig om at undgå den evige adskillelse af legeme og sjæl, kan drage fordel af denne forløsning, som tilbydes alle som en gave fra Jesus Kristus. Kun de, som ikke vil — fortabelsens sønner — kan ikke blive frelst fra den evige dod.

For det andet lærte Jesus os gennem forskrifter og eksempel, hvorledes vi skal leve. Som en gylden tråd, der løber gennem disse lærdomme, er den tanke at blive fodt pány, at blive som små børn, lærvillige og fattige i ånden. Hver dag må livet genskabes gennem tro på Jesus, og hver dag må man tilpasse sig gennem omvendelse.

Dåben i vand symboliserer Mesterens dod og opstandelse, men den er også en ordinance om den forjættelse, at livet skal leves som en serie af genfodsler, en lang række genskabelser af vort gamle selv til et mere fuldkomment nyt selv — ikke blot en enkelt genfødsel ved dåben, men en række genskabelser, der strækker sig gennem evighederne.

Til påske erindrer vi derfor, ikke blot vor Herres dod og opstandelse og forløsningen fra graven, men også selve det gode livs proces, selve processen tilbage til ophojelsen. Vi er måske ikke i stand til at definere eller beskrive nojagtigt, hvordan forløsningen virker, vi er måske ikke i stand til at uddrage enkelthederne i opstandelsesprocessen, men vi kender selve processen i det gode liv; vi kan få øjeblikkelige erfaringer i den proces at blive fodt igen; vi kan søge de evige værdier i livet; vi kan søge med flid efter det nye liv, bygget op af det gamle; vi kan gore os værdige til den udødelighed, som vi skal modtage som en gave; vi kan leve et liv, som vil gore os fortjent til ophojelsen i boligerne i vor Faders rige.

Vi mødes til G. U. F.-stævnet i Aarhus den 27., 28. og 29. juni!

Og hvis vi søger efter det gode liv gennem tro på vor Herre Jesus Kristus, gennem omvendelse, gennem dåb ved neddyppelse til syndernes forladelse, gennem håndspålæggelse for den Helligånds gave og gennem alle de andre principper og ordinancer i evangeliet, kan vi være sikre, ikke alene på opstandelsens gave, men også på en plads i vor Faders rige — en plads, mer end værdig til vor tilstand af fuldkommenhed. Vor frelse, vor ophøjelse og vor udvælgelse vil være os vis, hvis vi tidlig lærer styrken af den genfødsel, der, som Jesus fremhæver, er den virksomme proces i selve det gode liv, hvis vi lærer, at hensigten med det gode liv er uselvisk tjeneste. Enhver kan udføre dette gennem lydighed mod principperne og ordinancerne i Jesu Kristi gengivne evangelium.

Lad os bede for livets opstandelse blandt verdens nationer. I disse tider, hvor hadet så let udvikler sig, må vi holde hovedet klart og hjertet varmt. Vi må have tro på Jesus og tro, at han sagde en evig sandhed, da han sagde, at vi skulle elske vore fjender. Had og vild styrke vil aldrig triumfere til sidst, Kærlighed med dets åndelige magt vil skabe alment broderskab!

Lad os altid huske: „Gud tænker på hvert folk, hvilket land de end er i; ja, han tæller sit folk, og hans barmhjertighed er over hele jorden."

Carl F. Eyring.

Redaktionelt.

DE SOV

En af de vidunderligste lejligheder, som noget dødeligt menneske nogensinde kunne få, kom til de tre disciple, da Jesus indbød dem til at ledsage ham til Gethsemane Have kort før hans korsfæstelse.

Frelseren vidste, at han nærmede sig slutningen på sin gerning, og at timen var nær, da han måtte påtage sig lidelsen for alle menneskers synder. Han trængte til samvær med sin Fader.

Skriften antyder, at han var vant til at trække sig tilbage til haven for at bede. Disciplene forstod det. Selv Judas kendte stedet. På dette kritiske tidspunkt gik Herren igen til sit tilflugtssted.

Da han ønskede at have sine nærmeste venner med sig denne gang, indbød han Peter, Jakob og Johannes til at gå med ind i haven. Da han stod ansigt til ansigt med en prøvelse, som fik selv ham, Herren, til at skælve, ønskede han at have sine tre nærmeste venner med sig. Han vidste også, at forræderen snart ville komme og at Judas vidste, hvor han skulle finde ham. Derfor bad han sine tre elskede disciple om at sætte sig og våge, medens han gik længere ind i haven for at bede.

Lidet vidste disse disciple, hvad der skulle ske. Lidet var de klare over, skønt det var blevet fortalt dem, at det store forsoningsoffer var ved at begynde, og at Jehova, skaberen af himlen og jorden, var

Vi mødes til G. U. F.-stævnet i Aarhus den 27., 28. og 29. juni!

ved at fuldføre den handling, som gjorde evangeliet til en frelsens magt, en handling, som var planlagt fra tidernes begyndelse.

Har der ogensinde været en time, der var mere vigtig? Har der nogensinde været en time, der mer fortjente menneskers og engles opmærksomhed? Forsoningen skulle til at begynde!

„Bliv her og våg med mig," var hans befaling til de tre.

Men de sov. Medens han — deres elskede Herre, for hvem de ville være gået i døden, som de sagde — svedte blod af hver pore, sov de. Medens en engel midt under hans lidelse betjente ham, sov de. Medens Judas førte forræderne hen til haven for at gribe og korsfæste deres Herre, sov de. De, som skulle have våget under denne begivenhed, som rystede verden, og som Skaberen selv havde bedt om at våge, sov nu. Medens de kunne have været en trøst for deres Herre i hans store nød, blev de en prøvelse for ham og gjorde hans sorg større — fordi de sov. De forstod ikke deres ansvar, deres højtidelige forpligtelse, men sov.

Vi moderne mennesker lever på en anden tid, med en anden lejlighed. Der er andre ledere nu, men det er det samme arbejde, det samme evangelium, med den samme Frelser ved roret.

Gennem sine nye tjenere kalder Jesus i dag på menneskeheden og særlig på sin Kirkes folk til at udføre et stort arbejde for ham. Hører de hans kaldelse?

Jesus er kommet til jorden igen, i vore dage. Han har givet befalinger, i vore dage. Han har talt gennem profeter og apostle, i vore dage. Han har givet os et arbejde at gøre, i vore dage, med at forberede hans strålende anden genkomst.

Er vi klare over denne lejlighed? Forstår vi, hvad tiderne varsler? Ved vi, hvilke begivenheder der er ved vor dørtærskel, og hvilken del vi må tage i dem?

I beskrivelsen af disciplene i haven siger Skriften, at deres „øjne var betyngede". Er vore egne øjne så betyngede, at vi ikke kan se, hvad der foregår omkring os? Er de så betyngede, at vi ikke ænser Herrens nuværende bøn at „våge med ham"? Er vore øjne så betyngede, at vi ikke i Kirkens ledere ser mænd, som Gud har oprejst for at lede os i disse kritiske tider; mænd, som er vagtmænd på Zions tårne, som ser fjenderne langt borte, og som råber deres advarsler til os? Er vi faldet så dybt i søvn, at vi hverken hører eller ser?

Til de søvnige disciple i haven sagde den skuffede Herre: „Våg og bed, at I ikke falder i fristelse."

Er hans budskab til os i dag anderledes?

Fra Deseret News.

Velfærdsplanen godkendt i den vesttyske mission.

Af ældste G. L. Davey, Frankfurt a/M.

„Velfærdsforsyninger fra Amerika kommer! Der findes store forsyningscentrer i Hamburg, Essen, Frankfurt, Nürnberg og Stuttgart, der kan hjælpe os med vore fornødenheder og hjælpe med til at frelse vore børn fra at dø af sult eller kulde i disse hårde år.“ Således lød glædesråbene i de frygtelige efterkrigsår, da varerne fra Zion begyndte at ankomme.

Velfærdsbevægelsen i Vesttyskland har undergået en vældig forandring siden de magre år. Medlemmerne er ikke længere afhængige af velfærdsskibsladninger fra Amerika, men producerer selv varer gennem programmet her i Vesttyskland.

Så snart det var gørligt, blev de forskellige grene opmuntret til at begynde en eller anden slags velfærdsprojekt for at kunne hjælpe med til at lindre nøden blandt deres egne. Skønt denne plan blev indført i missionen for kun fire år siden, har medlemmer i enighed formået at skabe havebrug, grisehold, kartoffelmarker, har kunnet reparere sko og cykler, samlet frugt og påtaget sig andre lignende projekter.

Under såvel forårs- som efterårskonferencerne i 1951 har velfærdsplanen været hovedemnet.

Under forårskonferencen anstrengte man sig for at overbevise hvert enkelt medlem om nødvendigheden af velfærdsplanen og at indpode i hvert medlem et begejstret ønske om at påtage sig velfærdsprojekter. Hvert grensforstanderskab forelagde praktiske forslag til løsningen af følgende fire problemer: Hvorledes man kan sikre,

1) at hver mand i grenen er fordelagtigt beskæftiget,
2) at hver familie har føde og klæder tilstrækkeligt til i hvert fald eet års forbrug,
3) at der fremskaffes tilstrækkelige forsyninger til at hjælpe de nødlidende i grenen,
4) at der træffes foranstaltninger til en retfærdig fordeling til de trængende.

Et endeligt program blev opstillet for at hjælpe med til løsningen af disse presserende problemer. De samme fire punkter blev også diskuteret i et almindeligt præstedømsmøde, hvor hvert enkelt medlem fik lejlighed til at fremkomme med sine synspunkter. Under ledelse af missionspræsident Edwin Q. Cannon blev missions- og distriktsfunktionærer ansporet til at understøtte grens- og distriktsprojekterne.

Ved konferencerne mødte planerne kun meget lille modstand; de fleste medlemmer indså allerede nødvendigheden af arbejdet. At give dem nødvendige oplysninger og at hjælpe dem at vælge et pas-

sende projekt var konferencens hovedformål. I betragtning af de kolossale økonomiske forpligtelser og de vanskeligheder, som de hellige her i Tyskland må bære, er det forbavsende, at der har kunnet være fremgang. En stejl vilje og en stærk overbevisning hos medlemmerne har drevet dem frem til forbløffende resultater i dette inspirerede arbejde, og Herren har velsignet dem for det.

Redaktionelt.

SDH-soldater, som skal til Korea, tager en ny metode i brug for at finde mormon-kammerater.

Tro mod den tradition, at de hellige tiltrækker de hellige, har SDH-soldater en måde, hvorpå de kan finde deres medbrødre i hæren.

Ældste William H. Wright jun. fra Fairmont Ward i Salt Lake City fandt fornylig på en snild måde til at finde andre medlemmer af Kirken ombord på det skib, som han sejlede til Korea med.

Ældste Wrights hustru, Marilyn Foster Wright, fortæller denne historie, taget fra et af hans breve: „Bill så ud over skibet for at se, om han kunne finde nogen, han kendte, men han fandt ingen. Han var temmelig nedtrykt. Han tænkte, at der måtte være nogen ombord fra et eller andet sted i de vestlige stater, og derfor skrev han på et stykke papir: „Jeg er fra Salt Lake City“, og satte det fast på sin hue. Inden der var gået 10 minutter, kom to unge mænd hen til ham og spurgte, om han var mormon. Han sagde ja, og de sagde, at de var fra Idaho og tilhørte Kirken“.

Ældste Wright og hans nye kammerater gik så til skibets øverste kapellan og bad om tilladelse til at holde Sidste Dages Hellige-gudstjenester og bekendtgøre dem, så andre medlemmer af Kirken kunne deltage.

„Han spurgte mig, om jeg havde noget bevis på min myndighed i Kirken,“ siger ældste Wright. „Ja,“ sagde jeg, „man skal være ældste for at blive viet i Templet, og jeg har en fotokopi af min vielsesattest.“ Men det var ikke godt nok, så huskede jeg på min tempelanbefaling fra Hawaii Templet, som bekræfter mit præstedømme. Den var god nok.“

Kapellanen, en katolsk præst, fik derefter tilladelse fra skibets kaptajn for SDH-soldaterne til at holde gudstjeneste om sondagen kl. 3 om eftermiddagen i skibets bibliotek. Han forsynede dem også med små papbægre, bakker og brød og et bord og et hvidt klæde til administreringen af nadveren. En notits om mødet blev offentliggjort i skibets avis, og bekendtgørelse foretaget på skibets sædvanlige måde.

Derefter blev mødet afholdt, og ældste Wright skriver, at der var 25 tilstede, deriblandt 14 ældster.

Vi mødes til G. U. F.-stævnet i Aarhus den 27., 28. og 29. juni!

Fortsat artikel:

MORMONEN

Af Marcus Bach.

En sommermorgen stod jeg i den velholdte tempelgård, og da jeg så den massive, stærktbyggede struktur, vidste jeg, at bygmestrene havde tænkt på tid og evighed. Dette var profetens svar til hans fjender. Her satte han et udfordrende landemærke imod de traditionelle religioner og selskaber på hans tid. Kirkerne sagde, han var kættersk; folket sagde, han var gal. De satte dette stempel på ham: „Bedrager, svindler og Anti-Krist!" Han sagde: „Vi vil bygge flere templer." De organiserede sig imod ham, og han gav dem svar på tiltale: „Vi vil bygge en fuldkommen by for Herren!"

En udvandring startede vestpå til Missouri. Joseph erklærede, at det var blevet åbenbaret for ham, at et eller andet sted i hjertet af nationen ville Gud lede dem til et forjættet land. De omvendte voksede til et tusind, to tusind, tre tusind. De kom fra de østlige stater, fra Canada og fra England, hvortil frivillige missionærer var rejst med historien om den gyldne bog. De var blevet hvervet fra amerikanske gårde og landsbyer af den profeti, at evangeliets fylde var blevet gengivet. Dette evangelium spredte sig med utrolig hast hele vejen til Missourifloden. Mormonlejre voksede til byer i Clay, Davies og Jackson sognene i Missouri.

Joseph Smith.

Den høje, kække, bredskuldrede profet ledede de troende pionerer. Folk sagde, at hans klare blå øjne stadig så syner, og at hans hjerte havde samkvem med Guds Søn. De kaldte ham en ny Moses og en Josva. Hans kampråb løb gennem diverse kristne sekter: „Åbenbaringens dag er ikke forbi!" Hans indflydelse fejede tværs over grænserne og løb hurtigere end det evangelium, de omrejsende ryttere bragte. Når folk fulgte ham, forlod de deres gårde og deres familier og overgav alt deres jordiske godt til hjælp for hans sag. Hjem blev opløst. Landsbyer blev efterladt i forvirring. Livets tempo blev sprængt. Det var en genoplivelse af indvielse og kraft uden det sædvanlige „Halleluja" og „Pris Herren". Der var ikke noget med at rulle sig i støvet på lejr-mødepladsen, ingen alterkaldelse, ingen fanatisk stillen til skue, ingen tale om helvede og søer af ild.

De „hellige" blev et særligt folk, de udvalgte, og de gjorde et klart skel mellem sig selv og den „hedenske" verden. De var det gengivne Israel. Deres udfordring var „Hvis en mand er mormon, så lad ham

Vi mødes til G. U. F.-stævnet i Aarhus den 27., 28. og 29. juni!

leve et mormonsk liv.“ Og hvad var det? Noget mærkeligt og revolutionerende. For første gang i de amerikanske religioners historie gennemtrængte de åndelige forpligtelser hele menneskets liv, idet de påbød, hvad han skulle spise, hvad han skulle drikke, og hvad han kunne vente i dette liv og i det kommende liv.

„Dette er ikke protestantisme!“ sagde prædikanterne.

„Dette er ikke katolicisme!“ sagde præsterne.

De, der fulgte profeten, var enige i dette. For dem var det det gengivne evangelium. Deres kirke var Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige, som forberedte folket på Herrens andet komme. Det var en altfor ophøjet titel for masserne: Mormonismen var det øgenavn, som blev hængende.

Navnene på mange af de byer i Missouri, som blev grundlagt af de første hellige, blev også hængende: Smithville, Paradise, Far West, Bethany, Mt. Moriah. Da jeg rejste igennem dem, mødte jeg mange nulevende mormoner, som altid var villige til at tale om deres forfædre. Der var nogle få „Jack-Mormons“, folk, som sympatiserede med mormon-idealerne. Der var folk, som ikke kendte og ikke bekymrede sig om romantiken fra fortiden. Og så var der den svære mand.

Jeg traf ham ved solnedgang på verandaen i Plattsburg Hotel. Han vippede usikkert i en ikke altfor solid stol, idet han hvilede fødderne på det solide rækværk. Da jeg kom derhen en lummer sommeraften, sagde han gemytligt: „Sid ned, min søn, og få lidt frisk luft!“ Jeg tog en stol ved siden af ham. Hans mere end to hundrede og halvtres pund ville have lukket ethvert vindpust ude, hvis der havde været noget. Han var kolossalt fed med store øren, en arret og kugleformet næse, og et ansigt, der var ildrødt af sol og vind. Hans åndedræt blev reguleret af hans mave, der hævede og sænkede sig, så knapperne i hans blå skjorte var ved at rives af. Medens han trak vejret hørligt gennem den åbne mund, viftede han sig med en avis. Jeg bladede gennem en mappe med mormon-tryksager. Han talte om vejret og om varmen, men kørte rundt med mig, indtil han blev klar over mit ærinde.

„Mormoner!“ udbrød han med et erindringens grynt. „To af disse fyre kom engang til mit hjem i Joplin.“

„Lod De dem komme ind?“

„Nej, det gjorde jeg ikke!“ Så vendte han sig mod mig med et jovialt spørgende udtryk i sine vandede øjne. „Synes De, jeg skulle have gjort det?“ Han svarede sig selv med en stemme, som om han holdt en tale. „Det skulle jeg ikke! Jeg har en religion. Jeg er metodist. De har også en religion, ikke?“

„Ja, selvfølgelig.“

„Der ser De,“ sagde han; så løsnede han sin flip og sit slips.

Da jeg var bange for, at vi skulle komme bort fra mit yndlingsemne, sagde jeg: „Det er fordi jeg har en religion, at jeg gerne vil finde ud af andres også.“

„Det forstår jeg ikke," sagde han.
„Det er ligesom en mand, der har en bil, han er glad for," forklarede jeg. „Det gør ham også interesseret i andre biler. Eller måske er det vejene, jeg er interesseret i."
„Ja, men mormonismen," indvendte han. „Det er en god vej at blive borte fra."
„Hvorfor det?"
„Hvorfor?" gryntede han. „Fordi de er bigamister, er de ikke? I hvert fald har de bigamist-ideer."
Hans stemme var barsk og godmodig. Når han sagde noget, hjalp det ham til at glemme heden.
Jeg æggede ham videre. „Har De nogensinde kendt en mormon?"
„Det kan jeg ikke sige, jeg har," tilstod ham. „Men man behøver ikke bide i et råddent æble for at vide, hvordan det smager."
„Har De nogensinde kendt nogen, som har kendt en mormon?"
„Åh, nej," drævede han. „De kan ikke fange en gammel ræv som mig på den måde. Men jeg vil fortælle Dem, hvad jeg sagde til de unge fyre, som kom til mit hjem. Jeg sagde til dem, at de spildte deres tid. Kraftige fyre som dem gå rundt og trække i klokkestrengen! Jeg tror ikke, de fik bid noget sted i byen."
„Man skulle tro," sagde jeg, „at der ville være en bedre måde at få budskabet ud til folk på end at gå fra dør til dør. Men jeg tænker, det er godt for de unge mænd selv, når de træffer folk, og lærer mennesker som Dem at kende."
„Ja," regnede han skeptisk ud. „Jeg tænker, det må være forbistret nedslående."
„De gør det for deres egen regning, ser De, disse missionærer, som drager rundt fra hus til hus."
„Hvad mener De — for deres egen regning?"
„De betaler selv deres udgifter."
Den svære mand så mistænksomt på mig. „Det vil jeg nok sige," sagde han.
„De giver et par år af deres liv," forklarede jeg, „og arbejder i missionsmarken."
Han tænkte lidt over dette. Så spurgte han: „Er De vis på det?"
„Jeg troede, alle vidste det," sagde jeg og foregav at være forbavset. „Jeg tænker, De heller ikke engang ved, at mormoner ikke drikker kaffe?"
Øjensynlig kunne han godt lide, at jeg drillede ham. Det tog også hans tanker bort fra varmen. „De kunne sælge mig en hel ladning varer," bemærkede han. „Nu blander jeg mig naturligvis ikke meget i religion. Religion er værre end politik."
„De fleste mormoner afslår endda at drikke te," fortsatte jeg.
„Det er tåbeligt."
„Og øl og vin og al anden spiritus."
„Det er godt," sagde den svære mand i en pludselig imødekom-

mende tone, „der er jeg enig med dem. Jeg har ikke rørt en dråbe i fjorten år. Det har intet med religion at gøre, tænk på det, det er almindelig sund fornuft. Drikkeriet, der går for sig nutildags, er en uting.“

„......og de ryger ikke.“

„Nå, en god cigar kan aldrig skade nogen. Men cigaretter kan godt blive en frygtelig vane, og piberygning er hård ved tænderne.“

Under hans tale havde jeg fundet en tryksag i min mormonmappe og rakte den nu til ham.

„Hvad er det?“ spurgte han.

„Mormonernes visdomsord.“

Han holdt det ud fra sig i en arms længde og læste højt af det, som for at forsikre sig om, at hans syn stadig var godt selv i det svindende lys. „En vej til helbred, lang levetid og lykke“. Så rakte han det tilbage. „Når et menneske når min alder,“ sagde han med et suk, som var en tung byrde, „har han fastsat sine metoder. Jeg er seksogtres. Måske vil De ikke tro det, men jeg er seksogtres.“

Da jeg ikke havde gjort mine til at tage tryksagen tilbage, så han på den igen. Så tog han sine briller på. Han læste langsomt, møjsommeligt, medens hans tykke læber bevægede sig lydløst, da han interesseret kom til: „Den mådeholdne brug af kød“. „Den rigelige brug af frugt“. „Den regelmæssige brug af grønsager“. Da han kom til „Afholdenhed fra alle alkoholiske drikke“, kommenterede han: „Det er jeg enig med dem i. Jeg har ikke smagt en dråbe i fjorten år.“ Men det var de statistiske tal, som fik ham til tankefuldt at trække brynene sammen:

Dødsfald pr. 100.000 af følgende sygdomme:

	Seks nationer:	Sidste Dages Hellige:
Tuberkulose	79,5	7,4
Kræft	137,5	48,3
Sygdomme i nervesystemet	117,6	49,2
Nyre- og dermed beslægtede sygdomme	56,9	29,9

(Fortsættes).

Kirken ude omkring.

I december 1951 blev det hus i Nauvoo, som har tilhørt Erastus Snow, der var medlem af De Tolv Apostles Råd fra 1848—1888, købt af Kirken. I sin tid blev adkomsten til denne ejendom åbenbaret for profeten Joseph Smith.

Behjertede drenge og piger i Primary- og søndagsskolealderen har en indsamling i gang af varme beklædningsstykker, som skal sendes til børn i Korea.

Vi mødes til G. U. F.-stævnet i Aarhus den 27., 28. og 29. juni!

Den sengeliggende patient, for hvem tiden altid falder lang, vil snart blive i stand til at læse Mormons Bog, medens han ligger på ryggen i sin seng. Ved et arrangemnt, som netop er blevet i stand med „Projected Books, Inc.", er bogen i øjeblikket ved at blive filmet, og kopier af filmen vil kunne fås til brug ved specielle læseapparater, der nu findes på hospitalerne i U. S. A. En særlig projektør ved siden af sengen kaster et forstørret billede af bogens sider op på loftet, som på den måde virker som et filmslærred. Siderne vendes ved en simpel anordning, der betjenes ved en knap. Læseren kan selv bestemme den fart, han ønsker at læse med. Dette apparat er beregnet for patienter, for hvem almindelig læsning ikke er mulig.

Regn, oversvømmelser eller lange afstande kunne ikke forhindre omkring 300 medlemmer, venner og missionærer fra at overvære deres anden konference i Osaka, Japan. Mange rejste 12 timer hele natten for at kunne være tilstede. Demonstration af billedmateriale til lektiearbejdet, skuespil, korsang og også dans var en del af begivenheden.

Hospitalet, som er bygget ved hjælp af småpenge. Det smukke, nye Primary børnehospital er nu færdigbygget og åbnede sine porte mandag den 28. januar 1952.

Cherie Woodbury fra Central States missionen bragte 23 af sine skolekammerater med sig til deres første S. D. H. søndagsskole. Anledningen var et fremstød for at skaffe flere medlemmer til søndagsskolen.

Vi mødes til G. U. F.-stævnet i Aarhus den 27., 28. og 29. juni!

Referater fra grenskonferencerne.

København 12.—13. januar.

Vi indledte konferencen med en koncert af missionærkoret lørdag den 12. januar, hvor missionærerne præsenterede „Songs of the West“. Det var et virkeligt fint program, der høstede den største anerkendelse af såvel medlemmer som venner. Tilstede 399.

Søndag indledtes med et velfærdsmøde kl. 8,30, hvor vi fik et overblik over det store arbejde, der var udført til fordel for velfærdsarbejdet. Tilstede 56.

Kl. 10 fortsattes med søndagsskole, hvor vi hørte et udmærket program udført af både Kirkens ældre, unge og børn. Der var ialt 178 tilstede.

Kl. 17,30 afholdtes grensfunktionærmøde, hvor 72 af grenens funktionærer var mødt op og fik friske instruktioner og initiativer til at lede grenen frem på bedste måde.

Kl. 19 afholdtes gudstjeneste som konferencens sidste og bedste møde. Vi hørte nogle inspirerende taler af grensforstander Harry Petersen, distriktspræsident Alma D. Andersen og missionspræsident Edward H. Sørensen. Imellem talerne sang missionærkoret. Tilstede 161.

Det var slut på en konference, hvor vi virkelig havde „fået“ noget, og hvor Kirkens venner uden tvivl havde fået noget at tænke over.

E. S. J.

Randers 19.—20. januar.

Konferencen indledtes lørdag aften med fremvisning af en smuk farvefilm fra Amerika. Tilstede 63.

Søndag kl. 8,30 afholdtes præstedømsmøde, hvor forskellige brødre talte om deres pligter som diakon, lærer, præst og ældste. Endvidere talte missionspræsident Edward H. Sørensen og søster Minnie B. Sørensen. Tilstede 21.

Kl. 10 var der søndagsskole, med taler, deklamation og sang ved børnene, hvorefter distriktspræsident Allyn R. Mahoney kaldte flere søskende til at bære deres vidnesbyrd.

Kl. 18 afholdtes funktionærmøde, hvor de ledende indenfor de forskellige organisationer talte.

Ved aftenmødet kl. 19 talte grensforstander Arne Lassen, distriktspræsident Allyn R. Mahoney og missionspræsident Edward H. Sørensen. Imellem talerne hørte vi sang af grenens kor og orgelduet ved Betty Sørensen og ældste McCarey. Tilstede 63.

En dejlig konference med gode opbyggende taler, og hvor den gode ånd beherskede alle møder.

A. N.

Aalborg 19.—21. januar.

Konferencen indledtes lørdag aften med en koncert, hvor de syngende missionærer præsenterede „Songs of the West“. Tilstede 250.

Søndag afholdtes der følgende møder: Kl. 8,30 velfærdsmøde, til-

Vi mødes til G. U. F.-stævnet i Aarhus den 27., 28. og 29. juni!

stede 41, kl. 10 søndagsskole, tilstede 98. Søndag eftermiddag var der funktionærmøde, hvor tiden blev overgivet til søskende, som takkede for det arbejde og det ansvar, som var dem pålagt. Derefter talte grensførstander Th. Therkildsen om vor pligt i Kirken, hvorefter tiden blev overgivet til 2. rådgiver i missionspræsidentskabet, præsident William M. Hansen.

Søndagens sidste møde var aftenmødet, hvor talerne var ældste Verner Andersen, distriktspræsident Jay C. Mortensen og præsident William M. Hansen.

Mandag aften afholdtes en fest, tilrettelagt af Ungdomsforeningen. I aftenens løb var der forskellig underholdning, bl. a. sang af missionærkoret. C. H. B.

Aarhus 2.—3. februar.

Lørdag aften indledtes konferencen med en dejlig koncert af det omrejsende missionærkor. De ca. 250 tilstedeværende røste de dygtige missionærer for deres strålende præstation.

Søndagens møder begyndte kl. 8,30 med et velfærdsmøde, hvor 45 af præstedømmet og Kvindelig hjælpeførening var tilstede. De inspirerende taler angående denne vigtige del af Kirkens arbejde blev et rigt udbytte før de tilstedeværende.

Kl. 10 afholdts søndagsskøle, hvør distriktspræsidenten overraskende kaldte nogle medlemmer øp til at sige nogle ørd fra talerstølen. Tilstede 104.

Kl. 17,30 afhøldtes grensfunktiønærmøde, hvør 44 var tilstede. Grenens udvikling, fremgang og planer blev diskuteret af de førskellige bestyrelser, øg man fik det bestemte indtryk, at grenens funktiønærer høster glæde af deres arbejde før Kirken.

Kl. 19 afholdtes det sidste og — søm mange syntes — det bedste af konferencens møder. Aftenens talere var grensførstander Niels Petersen, distriktspræsident Allyn R. Mahøney øg 2. rådgiver i missionspræsidentskabet, præsident William M. Hansen, der alle bidrøg til en uforglemmelig aften. Imellem talerne sang missiønærkøret og grenens eget kor. Tilstede 100.

Herrens ånd dvælede i rigt mål øver alle kønferencens møder, og de tilstedeværende var enige om, at grenskonferencen var en af de bedste, der længe har været afholdt. F. E. L.

Horsens 9.—10. februar.

Kønferencen indledtes lørdag aften med en underhøldningsaften, hvor der blev vist nøgle smukke farvefilm fra Amerika, sunget sange øg til slut serveret førfriskninger. Tilstede 33.

Søndagens møder begyndte med et velfærdsmøde kl. 8,30. Vi havde i dette øg de andre af søndagens møder den glæde at have missiønspræsident Edward H. Sørensen og søster Minnie Sørensen tilstede, øg vi fik gøde instruktiøner fra dem og distriktspræsident Allyn R. Mahoney i velfærdsmødet, hvør øgså nøgle lokale søskende talte.

Vi mødes til G. U. F.-stævnet i Aarhus den 27., 28. og 29. juni!

Kl. 10 afholdtes søndagsskole med 54 tilstede. Der blev givet nogle korte taler fra de tre klasser, og en buket blomster blev overrakt til søster Minnie Sørensen. Distriktspræsident Mahoney holdt derefter en tale, hvorefter han kaldte nogle søskende til at bære deres vidnesbyrd.

Der blev også givet nogle gode instruktioner i grensmødet kl. 17,30.

Konferencen sluttede med aftenmødet kl. 19, hvor grensforstander K. Johnsen, distriktspræsident Allyn R. Mahoney og missionspræsident Edward H. Sørensen holdt nogle gode opbyggende taler.

Konferencens motto var: „Dersom I elsker mig, da holder mine befalinger“. E. D. J.

Fredericia 10. februar.

Konferencen indledtes søndag morgen med et velfærdsmøde, hvor medlemmer af præstedømmet og Kvindelig hjælpeforening diskuterede angående forbedring af velfærdsarbejdet i grenen. Vi hørte også nogle inspirerede taler og fik derigennem mange nye impulser og ideer til vort fremtidige arbejde.

Kl. 10 mødtes børn og voksne til søndagsskole, hvor vi efter nogle sange af børnene hørte taler af søskende og missionærer over emnet „Den Herres Herre gør intet uden at profetere til sine tjenere og profeter.“

Kl. 14,30 afholdtes funktionærmøde, hvor vi hørte to gode taler om vore pligter som funktionærer i Guds sande kirke. Derefter fik vi en meget belærende tale af præsident William M. Hansen om Kirkens organisation.

Sidste møde i denne konference var aftenmødet, hvor vi hørte tre strålende og af Gud inspirerede taler af grensforstander Johs. Liljengren, distriktspræsident Allen R. Mickelsen og præsident William M. Hansen.

Vi kunne føle, at Guds ånd havde været med os gennem hele denne dejlige dag, og at vi har fået styrke og kraft til at gøre endnu mere for at fremme Guds værk her på jorden. J. W.

Odense 9.—11. februar.

Konferencen indledtes lørdag aften med en koncert af det omrejsende missionærkor. Koncerten blev afholdt i „Den nye forsamlingsbygning“ og var en stor oplevelse for alle tilhørerne. Tilstede ca. 300.

Søndag morgen afholdtes velfærdsmøde, hvor kommende planer: Nyanskaffelser, velfærdshave m. m. blev drøftet.

Kl. 10 afholdtes søndagsskole, hvor der holdtes en række taler af både børn og voksne, afvekslende med sange af børnesangkoret og oplæsninger. Konferencens emne „Kærlighed i hjemmet“ var ledetråd for alle dagens møder, og der var en dejlig ånd tilstede.

Kl. 11,50 var der funktionærmøde, hvor vi hørte en række oplysende taler over funktionærernes arbejde.

Aftengudstjenesten kl. 19 havde et meget smukt forløb. Talerne var inspirerende og opbyggende, og vi havde den glæde at høre missionærkoret synge flere sange. Konferencens møder var under præsidium af 1. rådgiver i missionspræsidentskabet, Ejnar Nielsen, fra hvem vi hørte mange gode ord under dagens møder. H. R.

Silkeborg 16.—17. februar.

Konferencen indledtes med en filmsaften om lørdagen. Der vistes forskellige film fra Amerika, og der serveredes forfriskninger, og de 56 tilstedeværende havde en god aften.

Søndag kl. 10 indledtes søndagsskolen med et veludført program med deltagelse fra alle klasser, hvorefter tiden blev overgivet til distriktspræsident Allyn R. Mahoney, der kaldte på forskellige søskende. Der var 50 tilstede.

Kl. 11,30 holdtes et velfærdsmøde, hvor missionspræsident Edward H. Sørensen og søster Minnie B. Sørensen gav instruktioner angående velfærdsarbejdet, og hvor der blev talt af repræsentanter for den lokale velfærdskomité. Tilstede 30.

Kl. 17,30 afholdtes funktionærmøde, hvor der blev givet indtrængende og oplysende vejledninger af søster Minnie B. Sørensen og distriktspræsident Allyn R. Mahoney. Tilstede 24.

Ved aftenmødet kl. 19 blev der talt af grensforstander Aage Pedersen, distriktspræsident Allyn R. Mahoney og missionspræsident Edward H. Sørensen. Imellem talerne var der sang af en blandet kvartet og solosang af en ven af Kirken. Tilstede 46. Aa. P.

Skive 16.—17. februar.

Konferencen åbnedes lørdag aften med en lille festlig sammenkomst af søskende og venner. Der blev underholdt med film, sang og musik, og en lokal tryllekunstner viste nogle af sine færdigheder. Alle morede sig godt.

Søndag kl. 8,30 afholdtes et velfærdsmøde, og kl. 10 begyndte søndagsskolen, hvor børnene gav et lille program, og vi hørte tale, sang og musik. Under mødet havde de fleste tilstedeværende søskende lejlighed til at bære deres vidnesbyrd.

Aftengudstjenesten begyndte kl. 19,30, og det blev en vidunderlig oplevelse at høre de mange dejlige taler og vidnesbyrd. Vi havde den glæde, at alle møderne overværedes af 2. rådgiver i missionspræsidentskabet, præsident William M. Hansen.

Tilstede var 34 søskende og venner, som alle var enige om, at det havde været en dejlig og opbyggende dag, og vi er taknemmelige over, at Gud velsignede os så rigt med sin ånd gennem hele konferencen. B. M.

Løgstør 23.—24. februar.

Konferencen begyndte lørdag aften med en lille fest under ledelse af ældste Harold Petersen. Der var 24 tilstede, og vi havde en dejlig aften med underholdning og servering af kakao.

Vi mødes til G. U. F.-stævnet i Aarhus den 27., 28. og 29. juni!

Søndag morgen kl. 8,30 samledes 23 til velfærdsmøde. Søster L. Andersen, ældste Harold Petersen og missionspræsident Edward H. Sørensen talte om velfærdsarbejdet. Under mødet sang Willy Reuter.

Kl. 10 begyndte søndagsskolen, ledet af ældste Kay Jensen, der overgav tiden til distriktspræsident Jay C. Mortensen, som derefter kaldte nogle af medlemmerne op, og vi hørte nogle dejlige taler over emnet Mark. 10: 44. Imellem talerne var der solosang af Konrad Sahl. Tilstede 25.

Kl. 19 afholdtes konferencens hovedmøde, hvor der blev holdt tre dejlige taler af ældste Kay Jensen, distriktspræsident Jay C. Mortensen og missionspræsident Edward H. Sørensen. Imellem talerne var der sang af ældste Kay Jensen, og klaversolo af søster Fischer, Hobro. Det var en meget inspirerende aften, hvor der var 34 søskende og venner tilstede.

Kolding 23.—24. februar.

Konferencen begyndte med en fastelavnsfest for søndagsskolebørnene lørdag eftermiddag. Vi så lysbilleder, som missionærerne har taget fra forskellige steder i Danmark. Derefter blev der serveret sodavand og boller, og så legede vi en del sanglege, og til slut fik hver af børnene et faststelavnsris. Tilstede var 25, som alle morede sig dejligt.

Søndagen begyndte med søndagsskolen kl. 10, hvor børnene havde programmet. Tilstede var 35 søskende og venner.

Kl. 19,30 afholdtes gudstjeneste med gode taler og vidunderlig sang og musik. Der var mødt 33 søskende og venner.

Bagefter afholdtes et genealogisk møde, som var ledet af missionær, søster Ellen O'Brien. Det hjalp os meget til at forstå vigtigheden af det genealogiske arbejde.

Søndagsmøderne overværedes af distriktspræsident Allen R. Mickelsen.

Konferencen var slut, men vi følte alle, at Guds ånd havde været tilstede. G. C. W.

Slagelse 24. februar.

Konferencen begyndte søndag morgen kl. 8,30 med et velfærdsmøde. Grensforstander Howard E. Otteson gav en oversigt over, hvad der var udført i grenen, samt en forklaring på hvad velfærdsplanen betyder. Derefter talte præsident William M. Hansen og tildelte opgaverne for den kommende tid. Tilstede 14.

Ved søndagsskolen havde vi lejlighed til at høre fra den yngste klasse med sang og med korte forklaringer over bibelske billeder. Derefter gav distriktspræsident Alma D. Andersen en indholdsrig tale over emnet „Af deres frugter skal I kende dem.“ Tilstede 22.

Kl. 17,30 afholdtes funktionærmøde, hvor der blev aflagt rapporter fra de forskellige organisationer. Desuden talte distriktspræsidenten og 2 af grenens missionærer. Tilstede 11.

Vi mødes til G. U. F.-stævnet i Aarhus den 27., 28. og 29. juni!

Ved aftenmødet kl. 19 talte grensforstander Howard E. Otteson, distriktspræsident Alma D. Andersen og præsident William M. Hansen. Det var alle tre inspirerede og opbyggende taler, der blev påhørt med stor interesse af de tilstedeværende, og vi gik alle derfra med følelsen af at have modtaget og lært meget smukt og godt, og med taknemmelighed overfor vor himmelske Fader for en dejlig og lærerig dag. Tilstede 37. G. A.

Kredslærernes budskab

Tolvte trosartikel.

Vi tror, at vi bør være konger, præsidenter og øvrigheder underdanige, samt adlyde, ære og opretholde lovene.

Denne trosartikel bygger på vor tro på, at regeringer er indstiftet og opretholdt af Gud for at ordne menneskers verdslige forhold til hinanden. Læren er i overensstemmelse med bibelske lærdomme, — læs f. eks.: Titus 3: 1, — Tim. 2: 1—3, — 1. Pet. 2: 13—17 og Rom. 13: 1—7.

I apostlenes dage kunne det være vanskeligt nok at være lydig mod og ære den romerske besættelsesmagt, — men de ovennævnte skriftsteder levner ingen tvivl, de kræver lydighed.

Også nutidsåbenbaring kræver lydighed mod de eksisterende regeringer og love. — Læs Lære og Pagter 58: 21—22, — 98: 4—6 og hele det 134. kapitel.

Selv om vi finder en lov eller regering uheldig, skal vi alligevel være lydige. — Ingen har ret til „at være sig selv en lov“ og kun tage hensyn til de love han eller hun synes rigtige. — Er der noget, der trænger til ændring i love eller regeringer, må det ske med stemmeseddelen i hånd, ikke med sværdet. — Med sværdet er endnu aldrig vundet en virkelig sejr, kun gennem overbevisning, langmodighed, mildhed, sagtmodighed og uskrømtet kærlighed. (Lære og Pagter 121: 41—42).

Ejnar Nielsen.

„Nyt fra hjælpeorganisationerne“

Kvindelig hjælpeforening.

Søndag den 2. marts var aftenmødet overgivet til Kvindelig hjælpeforening, og overalt i missionen blev der afholdt nogle vidunderlige møder, hvor unge såvelsom ældre søstre i tale, sang og musik bidrog til at styrke vort vidnesbyrd om Kirken og dens indflydelse på vort liv. Emnet for mødet var det samme i hele missionen, nemlig føl-

Vi mødes til G. U. F.-stævnet i Aarhus den 27., 28. og 29. juni!

gende udtalelse af præsident David O. McKay: „Bestandig opdragelse, bestandig årvågenhed, kammeratskab og at være vore børns vogtere er nødvendigt for at holde vore hjem uberørte,“ og formålet var at få medlemmerne af Kirken til at føle deres ansvar ved at opbygge og holde et sundt familiesammenhold vedlige og at foreslå måder til at gøre dette.

Der blev afholdt taler over følgende emner: „Hvad betyder en moder i et hjem?“ — „Hvad en fader betyder i et hjem.“ — „Nødvendigheden af familiesammenhold.“ — „Nødvendigheden af religiøs undervisning i hjemmet.“ — „Den nytte jeg har af de religiøse lektier i Kvindelig hjælpeforening.“ — Alle talerne påviste den betydning, det har at vokse op i et godt hjem, og hvor vigtigt det er at undervise om evangeliets principper, lige fra vore børn er små, og at give dem det rette åndelige grundlag for deres videre liv.

Der er ingen tvivl om, at alle søskende og ikke mindst alle venner, som overværede mødet, fik et stort udbytte af det og fik ny inspiration og styrke til at overføre de lærdomme, som det bragte os, i deres daglige liv.

Vi beder, at Herren vil velsigne alle søstre i den danske mission og give dem styrke og kraft til at skabe for deres hjem, deres mænd og deres børn den åndelige baggrund, der er en forudsætning for et harmonisk familieliv.

Kvindelig hjælpeforenings hovedbestyrelse.

Primary.

„Vort arbejde er med børnene“.

De kræver vor særlige omsorg; de kræver vor vejledning og hjælp, så lad os dele vort liv med dem. Lad os i denne måned lære vore børn: „Du skal ikke tage Herrens navn forfængeligt“. Det er så vigtigt, at vore børn lærer at kende og forstå Herrens befalinger. Lad os med billeder og fortællinger se, om vi ikke kan gøre et indtryk på børnene, som de længe vil huske.

Den lyse side.

Skønt alt måske kan se vanskeligt ud, skal vi altid se på den „lyse side“ af livet. Munterhed kan blive en vane, og vaner hjælper os over de vanskelige ting. Et glad hjerte ser de gode ting.

En dame og en herre stod på en tømmerplads ved en mudret, ildelugtende flod.

Damen sagde: „Mærk, hvor dejligt fyrrebrædderne lugter!“

„Fyrrebrædderne!“ udbrød herren. „Lugt den mudrede flod!“

„Nej tak!“ svarede damen. „Jeg foretrækker at lugte fyrrebrædderne.“

Og hun havde ret. Hvis hun eller *vi* kan anvende dette princip i vort liv, vil vi have et glad hjerte, en glad stemme og et glad ansigt.

— — —

Hermed et kort referat fra Primary-bestyrelsen i Esbjerg af deres fastelavnsfest, der blev afholdt tirsdag den 26. februar:

Vi mødes til G. U. F.-stævnet i Aarhus den 27., 28. og 29. juni!

„Glade mødte børnene op, og efter sang og bøn blev der slået „Katten af tønden“. Der blev også tid til sanglege. Til slut serveredes der kakao og boller til alle deltagerne. Tilfredse og mætte forlod børnene festen, en lille oplevelse rigere. Tilstede 33“.

Vi er stolte og lykkelige ved at høre, at Primary i Esbjerg havde en så dejlig fest! Vi opfordrer alle Primary-organisationerne til at sende artikler af interesse til Stjernen. Vi er glade for at høre, hvad De laver!

Primary hovedbestyrelse.

Søndagsskolen.

Lige så sikkert som, at Frelseren blev ophavsmanden til vor evige frelse, så må vi gennem samme grad af lydighed blive skaberne af vor egen ophøjelse. Vi fejrer denne påskehøjtid med kundskaben om, at vi skal komme frem i opstandelsens morgen. Vi ved ligeledes, at vi skal blive dømt i overensstemmelse med, hvad vi har foretaget os i kødet. Vi vil ikke blive frelst ved nåde alene. Og hvor taknemmelige må vi være mod vor Fader i himlen for gengivelsen af Jesu Kristi evangelium, som har lært os vigtigheden af lydighed mod hans vilje og hans befalinger.

De sidste-dages hellige som et folk er mere velsignet end alle andre på jorden, fordi vi har dette evangelium, som tilbyder os så store velsignelser. Det er vort ansvar som søndagsskolefunktionærer og lærere at prøve på at indpode Guds sande lærdomme i sindet og hjertet på vore børn, vor næste og vore medmennesker!

Søndagsskolens hovedbestyrelse.

Ungdomsforeningen.

I vor ungdomsforening har vi en præsident, to rådgivere, en sekretær, en sangleder, en organist og lærere. Hver enkelt person er vigtig for at få hele arbejdet til at gå gnidningsløst. Den ene er ikke mere vigtig end den anden, og uden at hver eneste trækker sin fulde del af læsset, vil der blive „huller i linien“.

Lad os arbejde i harmoni og kærlighed, således at hver eneste ærer alle andre i deres kald, lad os huske, at vort arbejde er et „gensidigt“ arbejde. Og det vigtigste af alt: Vi kan ikke udføre arbejdet med vor egen styrke eller klogskab; det er Herrens arbejde, og Han er altid ved hånden til at udføre mere end sin fulde del, hvis vi blot vil lade Ham gøre det.

Det gensidige arbejde vil blive velgjort, hvis vi gør vor fulde del og giver Herren en lejlighed også. Hans ånd vil findes, hvor der er harmoni og kærlighed, og hvor loyale og alvorlige arbejdere virker i enighed sammen.

Arbejd sammen som een, når De udarbejder Deres årlige kalender, og følg kalenderen så nøje som muligt med hensyn til klasse-aktiviteter og forprogrammer — arbejdende som en gruppe.

Vi mødes til G. U. F.-stævnet i Aarhus den 27., 28. og 29. juni!

Følg nøje klasselektierne og kom ikke bagefter. — Anden del af Mia Maid, M.-Mænd og Gleaner samt Seniorklassens lektier er nu færdige. Se efter på kalenderen og vær sikker på, at De ikke er bagud. Alle tre lektiehefter koster 1,50 pr. stk.

Vi opfordrer Dem indtrængende til at indsende Deres to månedlige rapporter i rette tid.

Husk: Arbejd i harmoni og kærlighed, således at hver eneste ærer alle andre i deres kald; lad os huske, at vort arbejde er et gensidigt arbejde.

Ungdomsforeningens hovedbestyrelse.

Genealogisk forening.

Præsident Penrose holdt en tale i Tabernaklet i september 1912, og deri berører han det syn, som står omtalt i det 110 kap. i Pagtens Bog, og som læserne bedes læse omhyggeligt. Han omtaler, hvorledes flere af de gamle profeter og hellige mænd viser sig for profeten Joseph Smith og Oliver Cowdery, medens de sad på forhøjningen for det melchisedekske præstedømme i Templet i Kirtland, og han fortæller også, hvorledes Elias, profeten, viste sig for dem og overgav i deres hænder denne husholdnings nøgler, at de skulle vide, at den store og forfærdelige dag var for døren.

Hvad var det for nøgler profeten fik overgivet? Det er de ordinancer, som Herren har åbenbaret, hvorved de levende kunne handle for de døde. Noget ganske nyt i denne uddeling. Noget, som var i fuldstændig modstrid med de tanker og meninger, som gjorde sig gældende i hele den kristne verden. Intet religionsparti, ingen sekt eller kirke i hele kristenheden forstod dengang noget om arbejde for de døde. Den almindeligt antagne lære var, at når folk døde, var der ikke længere nogen mulighed for dem til at opnå frelse. Dersom de døde uden at have fattet tro på Jesus Kristus, var der ingen hjælp for dem, de var uigenkaldeligt og redningsløst fortabte.

Alle de hedenske nationer, som aldrig havde haft lejlighed til at lære evangeliet at kende og ikke engang havde hørt hans navn, blev ifølge denne lære dømte til evig fortabelse, uden nogen redning, uden nogen hjælp, eller uden at nogen forløsning kunne komme til dem gennem evighedernes evighed. Og hvorfor? Fordi de ikke troede på Kristus. Men de kunne jo ikke tro på ham, eftersom de aldrig havde hørt om ham. Ikke desto mindre lærte de kristne kirker denne falske lære. Dersom folk døde i et kristent land, uden at have fået „fred med Gud“ på den måde, som de kristne sekter anså for den rette, da var de evigt fortabte.

En særdeles mærkelig omstændighed er det, at de i forbindelse med dette lærte følgende højst urimelige lærdom: Et menneske kunne være nok så ugudelig, men dersom han, før han døde, bekendte sig til at tro på Kristus, da ville han opnå herlighed hos Gud.

En god mand derimod, en mand, som var retskaffen, og som var en god borger i sit land, og som kun gjorde, hvad han anså for at være ret, men ikke havde tro på Forløseren og døde uden denne tro, han gik lige til helvede, thi man lærte jo, at der ingen omvendelse var i gravene, ingen tilgivelse efter døden, og derfor heller ingen frelse for de dode. „Som doden forlader os, vil dommen finde os". Ordets forkyndere troede ikke, at nogen kunne få noget at vide om Kristus efter doden. Nogle af dem lærte endog, at små børn, som døde uden at være døbte, ville gå til det evige helvede ligesom de voksne.

Således var forholdet indenfor den kristne verden, da profeten fik overgivet nøglerne. — Men står det stort anderledes til i dag? Prov at tale til fremmede mennesker om vort sjælefrelsende arbejde, og De vil få at se, at på dette punkt er der ikke sket nogen fremgang. Vi må derfor dobbelt forstå, hvilken stor opgave, der påhviler os med at lære vore medmennesker, at Guds retfærdighed også skal ske fyldest for de dødes vedkommende, der gik bort uden at have haft lejlighed til at høre evangeliet, eller ikke forstod betydningen af det, de hørte i levende live.

Må 1952 blive et genealogisk år for den danske mission. Lad intet arbejde ligge ugjort, som kan være med til at skaffe frelse til sjæle, der hungrer efter at høre, tro og omvende sig.

Genealogisk forenings hovedbestyrelse.

Fra missionsmarken

Fredericia: Den 23. november 1951 afholdt Kvindelig hjælpeforening og præstedømmet i Fredricia gren en stor og smuk bazar med forudgående underholdning. Programmet var sang- og musiknumre, udført af søskende og missionærer her i grenen samt af soskende og missionærer i vore nabobyer, som var så venlige at støtte os denne aften. Der var forskellige boder, som pilekast m. fl., og søstrene havde forarbejdet meget fine håndarbejder, som blev solgt. Også nogle cyklekurve, som medlemmer af præstedømmet havde lavet, fik stor afsætning. Kvindelig hjælpeforening solgte lækre stykker smorrebrød og kager samt amerikanske lækkerier. Uventet kom missionspræsident Edward H. Sørensen og søster Minnie Sorensen til bazaren, og det bidrog yderligere til at kaste glans over den.

Vi følte, at Guds ånd var hos os denne aften og hjalp os, som Han altid gør, når vi trænger til Ham.

Der var ialt 121 tilstede, og der kom et smukt belob ind.

Den 12. januar afholdt Fredericia gren for første gang en fællesspisning for vore medlemmer i vort mødelokale.

Hvert medlem bragte sin egen varme mad med, og så byttede vi en

Vi mødes til G. U. F.-stævnet i Aarhus den 27., 28. og 29. juni!

del med hinanden. Derefter var der underholdning, som udelukkende bestod af overraskelser, idet hver deltager selv bestemte, hvad han eller hun ville give til bedste. Det var en dejlig fest, og vi blev enige om, at den art fester skal vi have flere af. Der var 22 tilstede.

Som altid følte vi også denne gang Guds Ånd iblandt os.

Lad os derfor altid være vor himmelske Fader taknemmelige for de gaver og den inspiration, Han giver os. J. W.

Aarhus: Ved vort møde søndag den 24. februar blev ældste Niels Petersen afløst som grensforstander, og ældste Stant Johnson indsat i stedet.

Medlemmer og venner ønsker at sige broder og søster Petersen hjertelig tak for det store arbejde, de har udført i grenen, og vi håber, at Herren vil velsigne dem i deres nye arbejde i Esbjerg. Vi ønsker ligeledes at byde vor nye grensforstander velkommen, og vi ved, at ved Herrens hjælp og medlemmernes og vennernes fulde støtte vil grenen fortsætte med at gå fremad.

Ældste Frank E. Lund.
Aarhus grensforstanderskab.

Odense: Mandag den 11. februar havde vi en fornøjelig grensfest; alle mødte med godt humør, og festen begyndte med en trylleforestilling, der vakte stor jubel; derefter var der forskellige andre forlystelser samt salg af forfriskninger, popcorn og hot dogs. Til sidst blev der holdt auktion over en flot frugtkurv og nogle fine lagkager. Som afslutning sang missionærkoret nogle smukke sange. Tilstede ca. 70. H. R.

DÅB

KØBENHAVN:

10. februar:

Helge Ingolf Andersson, døbt af ældste John Boyd Nielsen, håndspålæggelse af ældste Alma D. Andersen.

Ellen Højlund Andersson, døbt af ældste Alma D. Andersen, håndspålæggelse af ældste John Boyd Nielsen.

17. februar:

Arabella Elisabeth Salin, døbt af ældste Arliss Jensen, håndspålæggelse af ældste Orval Skousen.

Karsten Just Salin, døbt af ældste Orval Skousen, håndspålæggelse af ældste Arliss Jensen.

Vi ønsker de nye søskende hjertelig til lykke og velkommen i Kirken.

Udelukkelser:

København: 28. januar: Evald Chr. Jensen Munkager.

Vi mødes til G. U. F.-stævnet i Aarhus den 27., 28. og 29. juni!

Emigrationer:

Horsens: Den 11. januar emigrerede Jens Charles Hansen, Anna Kirstine Hansen, Kirsten Hansen og Ronald Charles Hansen til Salt Lake City, Utah.

Dødsfald:

København: Den 12. februar døde William Robert Steven Rohde, 69 år gammel. Æret være broder Rohdes minde!

Dødsfald i Randers.

Marius Poulsen.

Den 26. februar 1952 døde broder Marius Poulsen, 69 år gammel. Broder Poulsen har i flere perioder været forstander for Randers gren og har gjort en stor indsats for grenen. Han blev begravet den 1. marts på Ndr. Kirkegård, hvor missionspræsident Edward H. Sørensen talte, en kvartet fra Aarhus sang nogle af vor kirkes smukke sange, og broder Alex Nielsen talte mindeord om broder Poulsen. Et stort følge overværede højtideligheden og fulgte med til graven, som blev indviet af broder Alex Nielsen.

Æret være broder Poulsens minde!

A. N.

Missionærforflyttelser:

19. februar: Robert K. Higgenson fra Esbjerg til København.
Vernon Hansen fra Viborg til Esbjerg.
Paul C. Jensen fra Aalborg til København.
Rex C. Erickson fra Aalborg til Esbjerg.
Don J. Fife fra Nyborg til Viborg.
Arliss W. Jensen fra København til Nyborg.
Theodore Skabelund fra Esbjerg til Silkeborg.
Harold A. Larsen fra Silkeborg til Esbjerg.
25. februar: Niels Petersen fra Aarhus til Esbjerg.
Ingeborg Petersen fra Aarhus til Esbjerg.
26. februar: Clyde Cooley fra Kolding til Aarhus.
Elmer Oliversen fra Kolding til Aarhus.

Missionærafløsninger:

Følgende missionærer er blevet hæderlig afløst fra deres arbejde i den danske mission:

19. februar: Nelson T. Lindhardt efter sidst at have arbejdet i Aarhus.

20. februar: Arthur Kinzie Bullock og Pearl Erma Nielsen Bullock efter sidst at have arbejdet i Esbjerg.

Vi mødes til G. U. F.-stævnet i Aarhus den 27., 28. og 29. juni!